

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทางด้านลูกหนี้ ที่ใช้บริการของ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 200 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และใช้แบบจำลองโลจิสติก (Logit Model) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates) และ โดยวิธีแสดง Marginal Effects ส่วนปัจจัยที่นำมาศึกษาในแบบจำลองได้แก่ อายุ ประสบการณ์ ภาระบุคคลในครอบครัว พฤติกรรมชอบความเสี่ยง การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ลักษณะของกิจการที่ใช้ความสามารถเฉพาะตัว สัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ วงเงินกู้ สัดส่วนของเงินผ่อนชำระต่อรายได้ หลักประกัน แหล่งเงินทุนฉุกเฉิน และฐานะทางสังคม

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีนัยสำคัญทางสถิติและค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน มีทั้งหมด 5 ปัจจัย ได้แก่

ปัจจัยทางด้านการประสบการณ์ หมายความว่า ถ้าผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจ โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง ปัจจัยทางด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหมายถึง ถ้าผู้ประกอบการเคยผ่านการอบรมหรือได้ศึกษาหาความรู้ ที่เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ ความรู้ที่ได้ อาจช่วยในการบริหารจัดการและพัฒนาธุรกิจให้เจริญก้าวหน้า ทำให้โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ค้างชำระลดลง ปัจจัยทางด้านสัดส่วนการเป็นเจ้าของกิจการ หมายถึง ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น มิได้ตัดสินใจเพียงคนเดียว โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง ปัจจัยทางด้านสัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้ หมายความว่า ถ้าผู้ประกอบการสามารถผ่อนชำระเงินกู้ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ทำให้ยอดหนี้ที่เป็นเงินต้นลดลง โอกาสที่เป็นหนี้ที่ค้างชำระก็ลดลงไปด้วย และปัจจัยสุดท้ายคือ ปัจจัยทางด้านแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน หมายถึงผู้ประกอบการที่สามารถหาแหล่งเงินทุนได้จากญาติ พี่น้องหรือเงินกู้ยืมนอกระบบได้ ในกรณีฉุกเฉิน ซึ่งแสดงถึงสภาพคล่องทางการเงินของผู้ประกอบการ โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงเช่นกัน

เมื่อพิจารณาจาก Marginal Effects พบว่าถ้าผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น 1 ปี โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 10.1 ถึงร้อยละ 18.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ ถ้าผู้ประกอบการเคยผ่านการอบรมหรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 22.3 ถึงร้อยละ 31.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ ถ้าผู้ประกอบการเป็นเจ้าของกิจการร่วมกับผู้อื่น โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 106.2 ถึงร้อยละ 110.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ ถ้าผู้ประกอบการมีสัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้เพิ่มขึ้น โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 102.4 ถึงร้อยละ 195.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ และถ้าผู้ประกอบการที่มีแหล่งเงินทุนฉุกเฉิน โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง อยู่ในช่วงร้อยละ 49.8 ถึงร้อยละ 53.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$

ABSTRACT

TE160532

This study intends to analyze the determining factors of Non Performing Loan (NPL) of small and medium-sized enterprises which are the clients of Krungthai Bank (Public Limited Company) in Muaeng District of Chiang Mai Province. The primary information for this study was obtained from questionnaire interview of 200 choosing by simple random sampling technique. The analyses were undertaken upon the results of descriptive statistics, Logit Model using maximum likelihood estimate method, and marginal effects calculation. The determinants of NPL were hypothesized to include age, experience, family burden, risk-taking behavior, pursuance of further knowledge, type of business requiring unique capability, ownership ratio, loan size, repayment / revenue ratio, collateral, source of emergency fund and social status.

Five factors were found to be statistically significant and inversely related with NPL including experience, further knowledge, ownership ratio, repayment / revenue ratio, and source of emergency fund. The more experience the business operator has, the lower the chance he faces NPL situation. Additional knowledge from training or study about business management helps minimize the chance to cause NPL. Ownership ratio, reflecting the weight of decision making whether by one man or not, is negatively associated with NPL incident. The higher the repayment revenue ratio the lower the outstanding NPL will be. Meanwhile, the accessibility to sources of emergency fund whether from relatives or non-formal credit will increase the financial flexibility of the business operator and hence will help reduce the chance to get NPL situation.

The results of marginal effects study provided the following interpretation. One additional year of business experience reduces the chance to encounter NPL by 10.1 – 18.62% range at $\alpha = 0.01$ statistically significant level. In case the business operator has attended training or obtained additional knowledge, he will have a lesser chance to experience NPL by the range of 22.3 – 31.1% at $\alpha = 0.05$ statistically significant level. The ownership ratio when implying the business partnership condition will reduce the chance of NPL incident by 106.2 – 110.7% at $\alpha = 0.01$ statistically significant level. The higher the repayment / revenue ratio, the lower the chance of experiencing NPL within the range of 102.4 – 195.7% at $\alpha = 0.01$ statistically significant level. If the business operator has access to emergency fund source, his chance to face NPL situation will be reduced by 49.8 – 53.9% at $\alpha = 0.01$ statistically significant level.